

BÉKEHARANG

A PÜSPOKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.
ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ MELLÉKLETTEL EGYÜTT.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

„Gyászoljatok és sirjatok!”

(Jak. 4. 9.)

Most még nem gyászolunk, se nem sirunk. Előbb farsangolunk. Táncolunk. Arvaházak fenntartása, orgonák beszerzése, templomok felépítése érdekében kell táncolni, kell nagy tőkét befektetni, hogy néhány fillérnyi kamat jusson a jótékony célra. Még nem érünk rá gondolkodni észbekapni oly sok a tennivaló a bálók rendezésével. „A bál előkészületei oly nagy méreteket öltöttek, hogy az egész ország . . . felfigyel rájuk.” Ősi magyar szokások bemutatása, álomkertté varázsolt termekben. Ország szerte oly nagy az érdeklődés, hogy a rendezői gárda állandó permanenciában van! A báli iroda „gyöngyöri keretről” gondoskodik.

Ezeket olvastuk a Magyarság I. 25-iki számában. De naponta olvashatód kedves olvasó akármelyik budapesti vagy vidéki lapban. Lázás, költséges készülődések a mulatságokra, táncra. Mintha egyéb baja nem is volna szegény hazánknak. Mintha nem volna „gyöngyöri keret” mely között rendezik ezeket az ezreket meg ezreket elnyelő bálókat!

A munkanélküliek az állásnélküliek, a nincstelének megszámlálhatatlan soksága az a „gyöngyöri keret” mely között rendeznek bálókat. A havonta 150 főre menő öngyilkosok serege képezik azt a „gyöngyöri keretet” mely között szülők és fiatalok táncolnak.

Hazánk térképén fekete, tövisszorosúval övezett trianoni határ az a „keret” amely között a főváros és a vidék könnyelműen táncol-mintha ezzel lehetne kenyeret adni az árvák, állást és munkát a nélkülöző tömegnek.

Óh báli irodák, óh „állandó permanenciában” levő rendező bizottságok, óh szebb jövőről, jobb jövőről — ábrándozó, bálba készülő apák, anyák, hajadonok ifjak — nem látjátok a „gyöngyöri kereteket” melyek közt táncolni fogtok?

Nincs szemetek, a látásra? Vigyázzatok, hogy késő ne legyen mire megnyilik szemetek! A vakondnak is akkor nyilik ki a szeme, amikor meghal!

Keresztények és keresztyének vagytok! Legalább névleg! Hát mért nem hallgattok Jakab apostol levelének intelmére? Miért nem „gyászoltok” és miért nem „sirtok”?

Erre is sor kerül, mondjátok. Most a farsangi szezonban vagyunk még nem lehet „gyászolni” és „sirni”, majd ha eljön a „bójt” szezon!

Igen, bójtban, akkor vezekelünk, akkor nem a báltermet hanem, a templomot látogatjuk. Amit vétkezttünk a báli szezon alatt, azt levezekeljük a bójt szezonban.

Oh ti szezon keresztyének és keresztyének Mért áztatjátok magatokat? Nem szolgálhattok két urnak! Nem szolgálhattok a virágoknak és az Istennek!

Szezonkeresztyének, halljátok az apostol szavát: „tisztítsátok meg sziveiteket ti költő szíviűek!”

Igen, szálljatok magatokba, míg erre alkalom van. Vessétek le a báli köntöst, az álarcot, a jelmezt! Járuljatok igaz, bűnös valótokban az Ur elé, alázzátok meg magatokat Ő előtt s Ő megbocsájtja tévelygéseiteket.

Sirjatok, óh sirjatok bűnbánó könnyeket, — s a ti Uratok felmagasztal benneteket!

Ha pedig nem tesztek bűnvallomást, ha nem sirtok keserű bűnbánó könnyeket, majd sirtok a tირeátok következő nyomorúságitokon!

Jön nyomorúság, nagy nyomorúság rátok is, mulatozók, bálozók! Gazdagságtok megróhad, csillogó ruhátokat a moly megeszi!

A földi gyöngyörűség elmúlik. Jön a teletöltségre vonás, a számon kérés. A Bíró, Jézus Krisztus itt áll az ajtó előtt! Mit fogsz mondani, ha kérdezi tőled, hogyan töltötted idődet, hol, kiknek társaságában? Ama boldogok között leszel — e, akik Jézus nyomdokaiban jártak, a vagy ama boldogtalan elkárhozandók közt akik csak ettek, ittak, táncoltak?

Vigyázzatok, az Urnak eljövetele elközelget!
W. I.

Egy katolikus pap csodálatos megtérése.

... Az én beszédem amely számból kimegy nem tér az vissza Urunk. Ex. 35:11. 55.11

Az Istennek kegyelme és szeretete gondoskodik arról, hogy igéje mindenhol elfuthasson. Azért van ma a biblia már 800 nyelvre lefordítva.

ditva, Isten beszédének még ma is van üdvözítő ereje, arról az alábbi történet tesz bizonyosságot.

Egy biblia árus egyik nagy olasz faluba is elvitte az evangéliumot. Házról házra járva kinálgatta értékes áruját. Vettek is sokat. Ott hol nem volt pénz, ajándékba adta az igét. Másnap mikor folytatni akarta munkáját a biblia árus, a falunak papja elállta az útját és felelősségre vonta, mint ő mondotta, gonosz munkájáért. Az árus próbálta magát menteni, de a plébános nem engedte szóhoz jutni, hanem nagy lármát csapott és kizavarta a faluból.

Vasarnap kiadta a szoszékról, hogy mindenki hozza magával délutánra azt az eretnek könyvet, mit attól az embertől vettek. Mert a ki nem hozza el, az elkárhozik. Mindenki elhozta és összerakták a bibliákat egy nagy halomra a piactéren és ott Istent dicsóítva elegettek. A mikor ezt a mi biblia árusunk megtudta elszomorodott és vissza ment a paphoz és felelősségre vonta, hogy Istennek ígejet milyen címen meri elégetni, hogy nem tel e az Istennek haragjától? Megmagyarázta neki, hogy ehhez nem volt joga, mert először is elvette a neptől a saját pénzükön megvett könyveket, tehát ez nem más mint lopás. Továbbá figyelmeztette arra is hogy az igazságot nem lehet elégetni. A pap nagyon dühös lett. Mikor egy kissé lecsendesedett, az árus megszakitotta a kínos helyzetet azzal, hogy oda ment a pap elé és szelid szerető hangon mondotta. „Kedves tisztelendő ur meg bocsajt, de én tudom, hogy ön tudatlanságból cselekedte ezt, mert ha tudná mi van ebben a könyvben, hat nem égette volna el!” De „mondotta a tisztelendő ur, a mi népünknek tilos a szentírást olvasni. Ez nem való laikus kezébe, mert ezt csak mi értjük.” Az árus olvasta a Jelenések könyvét: „Boldogok akik olvassák stb. Itt bizony nagy tévedésben van a katolikus egyház, ha el akarja tiltani hiveitől a szent írást.” Ezzel elővett az árus egyszépkötéses bibliát és át adta a plébános urnak azzal az alázatos keréssel, hogy ezt itt hagyja egy évig, de csak úgy ha megígéri, hogy elolvassa. Ha azután egy év múlva vissza jövök és ön ezt a könyvet károsnak találta, a szemem láttára elégetheti. Én imádkozni fogok azért, hogy az Ur adjon a fő tisztelendő urnak értelmet. De azért kérem önt is, olvassa szintén bizalommal és imádkozva. A többit majd az Ur elintézi.

Sokáig harcolt még a bibliaárus, mire a pap nagy nehezen elfogadta a bibliát.

De a bibliaárus alig ért ki a faluból, az erdőben letérdelt hol sirva imádkozott a tisztelendő urért. Ezt azután minden nap megtette. A tisztelendő ur egy ideig még forgatta a bibliát, nézegette, lapozgatta. Istennek lelke néha meg meg érintette lelkét. Mindig maga előtt látta a ma szelid tekintetű árust, valamint bántotta gonosz tette, hogy elvette a neptől a bibliát. Sokáig tartott míg örömmel tudta olvasni a szentírást. Már szívesebben

olvasta a tiszta evangéliumot mint a breviáriumát.

Egy év múlva eljött a bibliaárus, ki már nem talált mogorva durva papot, hanem egy szelid, kedves embert. Nagyörömmel fogadta a tisztelendő ur most már értékes vendégét ezekkel a szavakkal: „Ugye eljött a bibliáért?”

„Ha nem használhatja a tisztelendő ur, akkor igen,” felelte az árus. „Már nem adom vissza, megveszem és megtartom, sőt még ma délután elmegyek önnel a faluba, és vissza viszem mindenkinek a bibliáját amit elvettem tőlük, igazságtalanul.”

Nagy lett azután az emberek csodálkozása a mikor a tisztelendő ur maga vitte el az áruval, a bibliát. Így akarta jóvá tenni a hibáját.

A pap vasárnaponként a templomban most másképpen hirdette az igét. A nép megismerte a tiszta evangéliumot, hogy megigazulhat hit által, ingyen, kegyelemből: Volt is nagy hatása az ilyen prédikációnak. Seregestől tértek meg az emberek és tettek bűn vallomást.

De ez nem maradhatott sokáig titokban, hire járt az egész környéken, hogy egy hívő pap van. A fesőbbség is csakhamar megtudta. Cíalták is egyik helyről a másikra, míg végre egy szép napon megfosztották állásától. Lett azután sirás rivás, mikor bucsuzott hiveitől. Ezek minden áron szerették volna megtartani drága plébánosukat. De a templomot a püspök elzárta előle, mert mint mondotta, eretnek nem prédikálhat hatolikus templomban. A pap elhagyta a katolikus egyházat mint oly sokan, kik megismerték a világosságot.

A faluban megalakult azután egy kis hívő gyülekezet a melyiknek a megtért pap lett a vezetője. Ha bár sok üldözésen és megpróbáltatáson is mentek keresztül mégis szaporodtak úgy, hogy pár év múlva már egy kis kápolnát is építhettek.

A mi papunk még ma is munkálkodik Olaszországban, mint hívő pap és boldog, igen boldog hogy megismerhette a tiszta evangéliumot.

Istennek beszéde nem tér vissza üresen. Ezért terjesszük mindenfelé a bibliát, a többit majd az Ur elvégzi.

Németből
Minor.

Pál.

A Krisztusban való hitet (pisztisz)

Pál „Krisztus erejének” is mondja, amely erőben ő részesült. Ebből az erőforrásból sugárzik a „Krisztusban való gazdagság”, a „Krisztusban való áldás” és a „Krisztusban való teljesség”. Ugyancsak ebből az energia forrásból érthetők és magyarázhatók a következő fogalmak: Krisztusban való „Krisztushit”, „Krisztus szeretet”, „Krisztus reménység”, „Krisztus békesség”, „Krisztus szelidség”, „Krisztus türelem”, „Krisztus félelem”, „Krisztus engedelmesség”, „Krisztus irgalom”.

Nagyon tanulságos a következő öt fogalom:
1. Az ember mint *vádolt* áll Isten előtt. De Krisztus magára veszi a vádolt szerepét s a vádolt így felszabadul, a büntetés alól is. Ez a Krisztusban való megigazulás tana.

2. Mint *ellenség* szerepel az ember egy másik paulinisztikus fogalom szerint. Az ember elfordult Istentől. De Krisztus megbékít Istennel. Ellenségből barátokká leszünk Jézus által. Így Jézus lesz ami békességünk.

3. Mint *adósok* is szemben állunk Istennel. A bűn a tartozás. Krisztus a bünt, a tartozást elengedi, kegyelemből. Így értjük ezt az örömhirt is: kegyelemből igazulunk meg.

4. A „megváltás” fogalmát sokszor félre értették s félremagyarázták. De az antik világban, hol rabszolgákat tartottak — könnyen érthető volt. Az ember mint *rabszolga* áll Isten előtt. Pál szerint az embert rabságban tartja: a bűn, a törvény, a bálványok, az emberek, a halál. De Krisztus jön s a rabszolgát megváltja, felszabadítja.

Érdekes módja a rabszolga felszabadításának a többi mód mellett a következő, amit Pál idejében is gyakoroltak. A rabszolga ura a templomba viszi rabszolgáját, ott eladja az istenségnek s a templom pénztárából megkapja a rabszolga árát. Ezt az árat persze a rabszolga az ő megtakarított pénzéből előbb befizette a templomi pénztárba. Ezáltal az eladás által a rabszolga az Istenség tulajdona lesz és az emberekkel szemben többé nem rabszolga, hanem szabados. Így jobban fogjuk megérteni az I. Kor 6.20 és I. Kor 7.23 versét: „Mert áron vétettetek!” „Nagyáron vétettetek, ne legyetek embereknek szolgái.”

A bűn rabszolgái a Krisztus által vétettek meg s most már Krisztusnak rabszolgái, Krisztusnak tulajdona, Krisztusnak teste, akik soha többé embereknek, bűnnek, halálnak nem lehetnek rabszolgái.

De Pál másképpen is megvilágítja a rabszolgasorsból való felszabadulást. Egy másik antik jogi fogalom által, az *adoptáció* által. Mindenki tudta akkoriban, mit tesz, valakit fiuvá fogadni s így könnyen megértették az apostolt, mikor azt mondta, hogy Isten végrendeletet csinált s minket fiaivá fogadott. A fogadott fiu is törvényes, jogos örökös volt.

Pál mindezekkel a képekkel, fogalmakkal: megigazulás, kibékülés, megváltás, felszabadítás, fiuváfogadás, tulajdonképpen egy tényt világít meg, csak más-más oldalról. Érdekes, hogy mind az öt kép a jogi életből van merítve. A városi ember ezeket könnyen tudta megérteni. Aki vádoltból, ellenségből, rabszolgából, adósból, a Krisztus által, felmentett, s felszabadult s megszabadult, gyermeke lett Istennek, az tudja, hogy mi a megtérés, Istenhez való közeledés. Tudja mi az: új teremtetésnek lenni!

Pál, mióta Krisztusban új teremtmény

lett; foszlta életét két részre: Az Ó ember és az új ember életére! Az Ó ember a testben, a bűnben, Ádámokban, halálban, törvényben, világban, szenvedésben élt, de az új ember már Krisztusban él! A test megfeszítettett a világ számára. A bűn alól felszabadult, bár folytonos küzdelemben van még vele, az ádám halál közösség is megszűnt, mióta Krisztusban él, aki a halált legyőzte, a törvény betűje alól is Krisztus által szabadult fel.

A szenvedés érdekes megvilágításba esik. Mivel Pál Krisztusban szenved, tehát nem a régi Pál, hanem az új Pál szenved, aki a Krisztus testének tagja: ő tehát, Krisztussal együtt szenved, Krisztussal feszített meg. Krisztussal hal meg. *fejta*

Nem órakerék — hanem szőlővenyige.

Sok egyház, de már sok gyülekezet is olyan, mint egy jól funkcionáló óra. Minden kerék rendben van, az óra jár, az organizáció jól működik.

Legyen az egyház, a gyülekezet olyan mint a jól termő szőlővenyige a szőlőtővön. Jézus a szőlőtő, követői a venyigék. Tő és venyige közt életközösség van. Tő és venyige az élő organizmust tárják szemünk elé. Óra kerék helyett, légy inkább szőlő venyige. Egy organizáció helyett, légy inkább egy élő organizmusnak tagja.

Nem egy egyház nem egy gyülekezet üdvözít, hanem egyedül Jézus Krisztus a szőlőtő! Venyigéje vagy e?

Kérelem

azon testvérekhez és a Békeharang t. olvasóihöz, akik Isten országának ügyét buzgó imával és tehetségük szerint anyagiakkal is szívesen támogatják. Kis borjádi gyülekezetünknek istentiszteleti helyiséget kell építenie, mert a dűledező félben levő alacsony szalmafedezés házikó már régen szűknek bizonyult. Az új épülethez való terv elkészült, de a keresztlüvitele olyan áldozatot követel (kb. 2500 pengő), amit borjádi testvéreink egyedül meghozni nem képesek. Mi kérjük az Urat, hogy sok testvérünk és barátunk szívét áldozatkészségre indítsa. Minden szívből hozott áldozat kedves az Ur előtt. 2. Kor 9, 7. Adományok köv. címre küldendők: Püspöki Methodista Egyház, Borjád-Baranya m. H. I.

Meghívó.

A Keresztyén Könyvesház korlátolt felelőségi szövetkezet Budapesten VI. Felsőerdősor 5 sz. alatti egyházi nagyteremben 1930 március hó 3-án délelőtt 11 órakor évi közgyűlést tartja, melyre az érdekelteket ezennel meghívja. Napirend: 1. Az igazgató 1929 évi jelentése. 2. A felügyelőbizottság jelentése az

1929 évről. 3. Esetleges indítványok, melyek egy tag által a közgyűlés előtt 15 nappal-írásban benyújtattak. Határozatképtelenség esetén ugyanezen napirenddel ugyanott 1930 március hó 14 napján délután 4 órakor újabb közgyűlés tartatik, mely a megjelentekre való tekintet nélkül határozatképesnek lesz tekintendő.

Budapest, 1930 február hó 1.

A Keresztyén Könyvesház
korl. fel. szöv. igazgatósága
dr. Melle F. H. Ottó s. k. elnök.
Funk Márton s. k. igazgató.

H I R E K.

— **Alliánz imaórák.** Jan. 6-án a budapesti skót imateremben annyi részvevő volt, mint az azelőtti évben még sohasem. Ravasz L. püspök és Scholtz Kornél államtitkár beszéltek, az előirt textusok alapján. Buzgó imák szálltak az Egek urához.

A budapesti magyar methodista gyülekezet a Sas utcai „Keresztyén gyülekezet” tagjaival töltött két estét s őszintén örvendezett, a Krisztusban való egységnek.

A belső egységet ily külső összejövetel által szükséges időről időre dokumentálni.

Mi imádkozunk, hogy a jövő évben több hívő gyülekezet tudjon összejönni az imaházban, valamint azért is imádkozunk, hogy a történeti egyházak is jobban melegedjenek össze a szabad egyházakkal s gyülekezetekkel.

— **Alkoholelleses veitettképes előadást** tartott szerkesztőnk a kispesti baptista testvéreknél új év napján egy 450 főnyi hallgatóságnak.

Ezt az előadást jan. 12-én a budapesti methodista gyülekezetben is megtartott. Ezzel az alkalommal az ifjuság részéről többen szolgáltak szavalatokkal s Kiss Roland ur, munkánk ismerője értékes hozzászólásával emelte, alkoholelleses esténknek sikerét. Néhányan a látottak s hallottak hatása alatt abstinenciát (szeszies italoktól való tartózkodást) fogadtak.

— **Evangelizáció.** A györkönyi gyülekezetben jan. 13—19-ig tartott evangelizáló összejöveteleket a helyi predikátor vezetésével Hecker Henrik szegedi és Markus József nyiregyházi predikátor.

A budapesti magyar gyülekezetben pedig jan. 29—febr. 2-ig Dr. Wallrabenstein Ferenc orvos szolgált az igével.

A dombóvári gyülekezetben Liebstökel Jenő angyalföldi predikátor segített Schmidt János testvérünknek lelkeket az Urhoz vezetni.

Az aratás urát kérjük, hogy amit szolgál hirdetnek s amit halhatatlan lelkek hitben befogadtak kikeljen s gazdag gyümölcsöt teremjen.

— **Alliánzhítmélyítő konferencia Budakeszin, március 22 és 23-án.** Január 6-iki Alliánzenapon elhatároztuk, hogy egy

Alliánzhítmélyítő konferenciát tartunk Budakeszin a „Tábor” Üdülőben, ahová ezuton is meghívjuk mindazokat a prédikátor testvéreket és gyülekezeti tagokat külső hovatarozásra való tekintet nélkül, akik ezeken a napokon a Krisztusban való „egység”-et akarják kifejezésre juttatni, továbbá a megszentelődés utját járva, a hirdetett ige alapján blnvaltást akarnak gyakorolni saját életük gyarlósága felett. A napi ellátást kb. 2 pengőbe fog kerülni. A részvéteit kérjük „Tábor” Üdülő vezetőjénél Dr. W. F. nál bejelenteni. Az írásmagyarázatra felkért testvéreket kérjük, hogy textusaikat is közöljék ugyanott.]

— **Jelen szám.** Lapunknak ezt a számát már csak azoknak az előfizetőknek küldtük meg, akik mint mult számunkban jeleztük, tényleg megkúdték az évi kétpengő előfizetést. Legtöbb előfizetés eddig Nyiregyházáról érkezett, ahol ugyszólván a gyülekezethez tartozó minden család megrendelte a lapot. Mért nem követik ezt a szép példát a többi gyülekezetek is? Évi 2 pengő csekély összeg ezért a lapért.

Átd vas. d. u. 4.

Budapest, VI., Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10, d. u. 5, kedd d. u. 7.

Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10, d. u. 4—6, este 7—8, csüt. este 7.

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 4. Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10, este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. vas. és pént. este 1/28.

Döbrököz. Minden második vasárnap este 8.

Györköny, vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispest, Nagy Sándor-u. 22. sz. Vasárnap d. u. 5. Csütörtök este 1/28.

Kaposszekcső. Vasárnap d. e. 10, szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Vas. d. e. 10. vas. d. u. 6. kedd este 1/28, csüt. este 1/28.

Kisvárd. Minden vasárnap d. u. 4.

Miskolc, Gilányi-u. 4. Vas. d. u. 4. Szerda este 7.

Nyiregyháza, Desseffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/211, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló. Minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Ózd. Minden vasárnap d. u. 4.

Pesterzsébet, Szarvas-u. 2. Minden vasárnap d. e. 9 és szerda este 1/28.

Szabolcs. Minden vasárnap d. u. 2.

Szeged, Petőfi S. sugár-ut 44. Vasárnap d. e. 10, vasárnap d. u. 5. Csüt. este 7.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. i. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. em.

„Admiral” nyomdaipar Budapest, VII., Rottenbiller-u. 66. — Felelős: Goldmann Henrik tulajdonos